

گزارش برنامه: دره کلیک

تاریخ اجرای برنامه: ظهر سه شنبه ۸۷/۴/۲۵ تا صبح جمعه ۸۷/۴/۲۸

حاضرین در برنامه: منصور احمدی (سرپرست)، محمد مینایی، مهدی رافعی (گزارش نویس و مسئول هماهنگی های پیش از برنامه)، شایان شغیعی نژاد، حسام نوریان، سینا صداقت نژاد، رزیتا حمیدی، سمانه ابولپور، نسرین مهدی خانی

دره کلیک، این نام توسط گروهی به سرپرستی بابک ضیا که برای اولین بار دو سال پیش منطقه را پیمایش نموده اند، بر آن نهاده شده است. و در حقیقت دره ای است بسیار زیبا و سرسبز که بین دو دیواره بلند پوشیده از گیاهان و درختان زیبا محصور گردیده است. عرض دره غالباً کم است و به ندرت شاهد باز شدن فضای دره خواهید بود. وجه تسمیه این نامگذاری شروع دره از روستای کلیک می باشد که اولین پیمایش مسیر از آنجا صورت گرفته است.

روستای کلیک

از آنجایی که شروع برنامه از روستای کلیک مشکلاتی از قبیل بالا رفتن هزینه برنامه و طولانی شدن مسیر را در پی داشت، برنامه ای که امسال توسط گروه کوهنوردی دانشگاه و نیز گروهی به سرپرستی بابک ضیا با فاصله ای حدود پنج ساعته از یکدیگر صورت گرفت شروعی متفاوت از اولین پیمایش مسیر داشت تا معایبی که عنوان گردید از برنامه حذف شوند. مسیر جدید که امسال توسط بابک ضیا شناسایی شده بود، از طریق یکی از یال های مشرف به دره اصلی وارد آن می شود.

قرار بر این بود که آغاز برنامه یعنی حرکت به سمت نوشهر ساعت ۲۱ به بعد باشد، که بدلیل تعطیلات سه روزه و تراکم مسافر به سمت شمال تنها تهیه بلیط برای ساعت ۱۲ ممکن شد. این مسئله گرچه نفرت حاضر در برنامه را برای رسیدن به برنامه با مشکلاتی مواجه نمود (بدلیل فاصله زمانی کم بین جلسه توجیهی و ثبت نام و شروع حرکت)، اما موجب شد تا زمانبندی برنامه کمی بهتر شده و خستگی مسافرت در شب باعث تحلیل توان گروه برای حرکت در روز اول نگردد.

تیم در ساعت ۱۹:۳۰ بعد از ظهر به نوشهر رسید و با دریست کردن دو ماشین سواری در ساعت ۲۰ به سمت محل شروع مسیر حرکت کرد. ابتدای مسیر در منطقه ای جنگلی بالای روستای نجارده که تحت حفاظت دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران قرار دارد، واقع شده است. داخل جنگل جاده خاکی به سمت بالا برای دسترسی به نقاط مختلف آن وجود دارد که بدلیل جلوگیری از قاچاق چوب غالباً از ورود ماشین به آن جلوگیری می شود. کوهی که جنگل بر روی آن قرار دارد مشرف به نوشهر و روستاهای اطراف آن می باشد، لذا در حین عبور از جاده خاکی و در بخش های کوتاهی از مسیر که بین درختان فاصله وجود دارد منظره ای حیرت آور خلق می شود. بدلیل آشنایی یکی از دو راننده آژانس با نگهبان حاضر در جنگلستانی، تیم برای ورود به جاده خاکی با مشکلی مواجه نگردید. مسیر از نوشهر تا جایی که وارد دره ای اصلی می شود توسط گروه شناسایی با GPS نشانه گذاری شده بود و فایل آن بعنوان راهنمای تیم برای ورود به دره بود، چرا که هیچ یک از اعضای تیم قبلاً مسیر حرکت تا ورود به دره را طی نکرده بودند. فاصله هوایی جنگلستانی تا کلیه (جایی که مسیر حرکت از جاده خاکی جدا می شود) ده کیلومتر بود ولی فاصله ای که در مسیر خاکی بایستی طی شود به بیش از هیجده کیلومتر می رسید. بدلیل شیب مسیر خاکی، بین دو ماشین فاصله افتاد نفرت حاضر در ماشین جلویی کلیه ای را که در مسیر قرار داشت با کلیه ی نشانه گذاری شده اشتباه گرفته و در ساعت ۲۱ همانجا پیاده شده بودند. با رسیدن ماشین دوم در ساعت ۲۱:۳۰ و ردیابی با GPS که در دست افراد ماشین دوم بود مشخص گردید که هنوز فاصله هوایی چهار و شش دهم کیلومتری تا کلیه نشانه گذاری شده بعنوان مبدا حرکت وجود دارد. با توجه به برگشتن ماشین تیم اول و نیز تاریک شدن هوا سرپرست تصمیم گرفت تا تیم شب را در همانجا گذرانده و ادامه مسیر به صبح موکول گردد. تعویض لباس، صرف شام و مراسم معارفه - که البته بیشتر به جلسه ای برای بازخوانی خاطرات تلخ و شیرین افراد حاضر در برنامه تبدیل گردید- طی شد. صبح روز چهارشنبه و در ساعت ۷:۱۵ تیم به طی ادامه مسیر پرداخت. پس از حدود پانزده دقیقه حرکت در مسیر جاده خاکی نیسانی که از مسیر عبور می کرد توقف نمود و اعضای تیم را سوار کرد. با رسیدن به کلیه در ساعت ۷:۴۵، اعضا بطری های آب خود را پر کرده (شیر آبی در امتداد جاده و در فاصله سیصد متری از کلیه واقع شده است) و برای ادامه مسیر آماده شدند.

هوای ابری و پوشش جنگلی انبوه موجب گردید تا GPS تیم که از مدل های اولیه این دستگاه [۱] بود کارایی خود را از دست بدهد. اگرچه کلیت مسیر مشخص بود و نقشه نشانه گذاری شده،

حرکت به سمت جنوب غربی و طی مسافتی دو کیلومتری را برای رسیدن به دره نشان می داد، ولی تیم نتوانست مسیر اصلی را پیدا کند. با آغاز حرکت به سمت جنوب غربی از کلبه در ساعت ۸:۳۰ و پس از حدود سی دقیقه طی مسیر، تیم وارد دره ای فرعی شد که حدس می زد به دره مورد نظر ختم شود. اگر چه هیچ گونه آبی در دره جریان نداشت ولی مسیر پوشیده از گیاه بود و حرکت تیم را کند می کرد. مشکل بزرگ دیگر در راه عبور از دره، آبشارهای متعدد موجود در آن بود. ارتفاع این آبشارها غالباً کم بود و امکان عبور بصورت دست به سنگ از آنها وجود داشت. تنها برای عبور از یک آبشار تیم مجبور به فرود شد و عبور از دو آبشار دیگر با استفاده از طناب ثابت امکانپذیر گردید. برای ایجاد کارگاه این فرودها از عوارض طبیعی موجود استفاده شد. این مشکلات حرکت تیم را بشدت کند نمود به گونه ای که طی مسیر یک ساعته تا دره، چهار ساعت و نیم به طول انجامید. با اتمام دره فرعی، گروه دقیقاً در همانجایی که می باید، وارد دره اصلی شد. حدس اعضا این بود که مسیر نشانه گذاری شده برای رسیدن به مکان مورد نظر یال سمت چپ دره بوده است. نشانه صحیح بودن مکان ورود به دره، آبشار بسیار زیبا و چشم نوازی است که با اتمام درختان و ظهور دره دقیقاً در مقابل چشمان انسان قرار می گیرد. زیبایی این آبشار که ارتفاعی بیش از سی متر دارد و بصورت کاملاً یکنواخت مانند نوازی شیرین رنگ به دره می ریزد انسان را از خود بیخود می کند.

زمان رسیدن به مبدا حرکت در دره اصلی ساعت ۱۳ بود. لذا سرپرست تصمیم گرفت تا تیم برای استراحت و صرف نهار توقف نماید. حرکت در مسیر دره ساعت ۱۴ آغاز گردید. زیبایی های مسیر بقدری بود که با ورود به آن پنداری وارد دنیای دیگری شده ای که با آغاز حرکت و پیشروی در مسیر زیبایی های آن بیشتر نیز می شد. دره ای با عرض کم که با دیواره هایی بلند و پوشیده از گیاه محصور گردیده و آب رودخانه با دبی نه چندان زیاد از میان آن جریان دارد. تقریباً در تمام مسیر کف دره پوشیده از سنگ هایی است که اندازه آنها متغیر می باشد. گاهی تنها سنگلاخی است و گاهی اندازه سنگ ها بقدری است که برای عبور از آنها بایستی دست به سنگ شد.

حرکت در امتداد رودخانه همراه با عبورهای متوالی از آن ادامه داشت. عمق حوضچه ها در این قسمت حداکثر به یک متر می رسد. پس از حدود یک ساعت تیم به آبشاری با ارتفاع پنج متر رسید که عبور از آن مستلزم پرش به درون حوضچه زیر آبشار و عبور از آن با شنا کردن بود. بعد از این آبشار دره کاملاً تنگ شده و حوضچه های آبی را تشکیل می دهد که عبور از آنها مستلزم حرکت در آب با عمق متغیر و در پاره ای از مواقع شنا کردن می باشد. بعد از مدتی حرکت، آبشار کوتاه دیگری در مسیر قرار دارد عبور از آن با پرش امکانپذیر است. عمق آب حوضچه زیر آبشار کم و در حدود یک متر می باشد. با عبور از این آبشار حرکت در مسیر دره برای مدت زمان حدود دو ساعت ادامه یافت. طی این بخش از مسیر نیز مستلزم عبورهای متوالی از رودخانه بود. نکته جالب توجه در هنگام حرکت تغییرات متوالی شکل دره در طول مسیر است که زیبایی آن را دو چندان می نماید.

آبری بودن هوای روز چهارشنبه و سرد بودن نسبی آن باعث شد تا توان نفرات که همواره با لباس خیس در حرکت بودند سریعتر از حد معمول تحلیل رود. در ساعت ۱۷:۳۰ تیم به مکانی رسید که از نظر صافی سطح و وجود چوب برای روشن کردن آتش، برای شب مانی مناسب به نظر می رسید. اگرچه این مکان از نظر قرار داشتن در معرض سیل و خطر ریزش سنگ از بالا، مکان مناسبی برای شب مانی نبود ولی با توجه به خستگی گروه و نیز علم به فاصله ی زیاد تا محل مناسب برای شب مانی، بعنوان محل توقف و استراحت شبانه انتخاب شد. روشن کردن آتش با توجه به خیس بودن چوب های منطقه با دشواری همراه بود. مراسم ویژه سرپرست برای نحوه صرف شام شب دوم نیز از نکات جالب توجه برنامه بود. در جلسه توجیهی برنامه با توجه به

شرایط جوی منطقه عنوان شد، در صورتی که افراد سرمایي نباشند، می توانند هر دو نفر از یک کیسه خواب استفاده کنند. ولی گویا این مسئله باعث شد تا برخی از اعضای گروه شب سردی را سپری کنند.

برنامه روز پنج شنبه با حرکت در ساعت ۸ صبح آغاز شد. دره همچنان تنگ است و برای پیشروی در امتداد آن بایستی از آب عبور کرد. عمق آب حوضچه ها در طول این قسمت از مسیر حداکثر به یک و نیم متر می رسد. حرکت با عبور از دو مانع سنگی به ارتفاع دو و چهار متر بصورت دست به طناب ادامه یافت. برای مانع اول از یک تنه درخت و برای مانع دوم از یک تکه سنگ بزرگ بعنوان کارگاه استفاده شد. با پیشروی در مسیر، حوالی ساعت ۱۰ تیم به دو آبشار متوالی رسید که عبور از آنها مستلزم فرود و سپس شنای کردن بود. آبشار اول با فرودی پانزده متری به تاقچه ای می رسد که همسطح آب است و در دیواره حوضچه، در سمت راست آبشار قرار دارد. پس از باز کردن ابزار فرود بر روی این تاقچه، برای عبور از حوضچه آبشار باید مسافتی هشت متری را شنا کرد. برای عبور از آبشار دوم که در فاصله بیست متری آبشار اول قرار دارد، بایستی فاصله ای چهار متری را بر روی سنگی با شیب خفته و بصورت اریب فرود رفته، و با پرش درون آب از روی سکو فاصله ای سه متری را شنا کرد.

پس از این آبشار دره همچنان تنگ است و طی مسیر مستلزم حرکت در آب و شنا کردن در حوضچه هایی با طول های متفاوت می باشد. حوالی ساعت ۱۱ تیم شاهد باز شدن فضای دره و تابش دلتواز آفتاب بود. پس از استراحتی پانزده دقیقه ای حرکت ادامه یافت. باز شدن فضای دره اگرچه میزان حرکت در آب و شنا کردن را کم کرد ولی باز هم عبور از قسمت هایی از مسیر با گذر از آب و شنا کردن همراه بود. حرکت تا ساعت ۱۲:۳۰ درحالی ادامه داشت که فضای دره همچنان باز بود آفتاب به دره می تابید.

حوالی ساعت ۱۲:۳۰ تیم به یک سرسره آبی رسید که برای گذر از آن همراه شدن با جریان آب کافی بود. بعد از این سرسره آبی فضای دره مجدداً تنگ شده و طی مسیر در برخی از نقاط جز با شنا کردن امکانپذیر نبود. ساعت ۱۴:۴۵ در مکانی که فضای دره مجدداً باز شده بود و آفتاب دره را گرم می کرد تیم به امر سرپرست برای نهار توقف نمود.

ساعت ۱۵:۱۵ مجدداً حرکت تیم آغاز شد. پس از حدود یک ساعت و نیم حرکت تیم به دوراهی رسید که در آن دره دیگری از سمت چپ دره اول را قطع می کند دره اول عملاً تمام می شود. پس از دوراهی حوضچه بزرگی وجود دارد که برای عبور از آن باید شنا کرد. بعد از این قسمت دره کاملاً باز می شود ولی شیب کناره بسیار تند است. حرکت در این بخش از مسیر با عبور از روی سنگ های بزرگ و حوضچه های آب همراه است. با پیشروی در طول مسیر سنگ ها به مرور کوچک شده و به سنگلاخ تبدیل می شوند. تیم در ساعت ۱۹:۱۵ دقیقه پیمایش دره را با موفقیت و بدون برخورد با مشکل جدی به اتمام رساند و به روستای خیرودکنار رسید. پس از تعویض لباس و استراحت، ساعت ۲۰:۱۵ زمان حرکت به سمت نوشهر بود. تهیه بلیط به مقصد تهران در نوشهر امکانپذیر نگردید لذا تیم در ساعت ۲۰:۴۵ به سمت چالوس حرکت کرد. با رسیدن به چالوس و تهیه بلیط برای ساعت ۲۱:۳۰ به مقصد تهران، زمان دو ساعته باقیمانده به صرف شام و برگزاری جلسه ای برای تحلیل برنامه و بیان نقاط ضعف و قوت آن اختصاص داده شد. حوالی ساعت ۴:۱۵ صبح اتوبوس به تهران رسیده و برنامه رسماً خاتمه یافت.

هزینه نهایی برنامه ۱۸۵۰۰ تومان به ازای هر نفر بود که سهم کرایه ماشین ۱۲۵۰۰ تومان و بقیه صرف برنامه غذایی و موارد متفرقه گردید.

برنامه غذايي گروه

روز	صبحانه	نهار	شام
سه شنبه	-	-	سالاد الويه
چهار شنبه	عدسي	ماكاروني	سوسيس پيردار
پنج شنبه	پنير و حلواشكري	كوكو سيب زميني	كباب كوبيده (چالوس)